

[Horn.]

mål: om man fra dansk side ville flytte over på Saltholm, sådan som Nordisk Råd havde tilrådt.

Der er i de seneste måneder fra visse kredse i Sverige rejst tvivl om, hvorvidt vi i Danmark i det hele taget vil noget. Vi kan vel i og for sig ikke give et bedre svar til svenskerne og de andre nordiske lande, som naturligvis har bemærket den svenske tvivl, end det forslag, som ministeren her har fremsat, idet det, hvis forslaget vedtages, ligger ganske klart, at vi vil noget, og at vi også vil noget inden så forfærdelig længe.

Det, vi gik ind for i 1969, var jo 3 ting, 3 punkter, om jeg så må sige, nemlig for det første at vi bemyndigede ministeren til at udarbejde en plan for flytning af Kastrup lufthavn, for det andet at denne plan skulle indeholde et program for første etape, hertil hørende tunnelforbindelse mellem Amager og Saltholm, og for det tredje at planen skulle suppleres med forslag til finansieringsform, organisationsform samt den fremtidige driftsform.

Det er dette sidste, som lovforslaget tager sigte på. De to første punkter er tinget og offentligheden for så vidt gjort bekendt med igennem den redegørelse, der er kommet fra den særlige arbejdsgruppe, som for et års tid siden afgav et meget omfattende materiale, og hvad angår finansieringen, er den i nogen grad fra regeringens side lagt op i den såkaldte hvidbog.

Som sagt, det foreliggende lovforslag dækker dele af punkt 3, nemlig organisationen og den fremtidige driftsform, og man forudsætter, at lovforslaget skulle kunne vedtages så hurtigt, at den ny organisationsform kan tage fat på arbejdet omkring 1. april 1971. Det sidste er vi enige i at tilstræbe.

Derimod kan vi ikke være enige i den organisationsform, der er foreslået, og vi kunne vel egentlig have ventet, at en liberal regering var kommet med et forslag til en organisationsform, som passede bedre til 1970ernes og de kommende års krav. Den foreslåede organisationsform er en form, som svarer til de såkaldte § 2-virksomheder, altså post- og telegrafvæsenet eller P. og T. og statsbanerne, og så er der hængt en lille smule pynt på, som ser ud til at være noget,

finansministeriet har bedt om for at få tilkendegivet, at det også er lidt med i dette, hvad det naturligvis også er. Men her kan det let blive på en forsinkende måde.

Vi havde foretrukket og ville foretrække, at man havde valgt det system, som den engelske arbejderregering for nogle år siden, da den endnu styrede England, fik gennemført, at det var en selvejende institution, og det vil sige i princippet noget, der svarer til det, vi har for vore store elværker og for SAS. Vi tror, at den form ville give den største funktionsdygtighed, og den havde, hvad jeg personlig lægger megen vægt på, den fordel, at det blev lettere for de andre nordiske lande, alle eller enkelte af dem, at komme med i driften af den store nordiske lufthavn, som skal komme på Saltholm. Det er jo ikke en lufthavn, som alene er et rent dansk anliggende; det er noget, som de andre nordiske lande i høj grad er interesseret i, og man kunne sige, at det er en væsentlig del af det Nordek, som vi havde håbet kom, men som jo kommer på anden måde, om end det ikke kommer i den traktatform, der i første omgang var lagt op til.

Jeg har vel bemærket mig, at der i bemærkningerne står, at personaleorganisationerne, som virker i luftfarten, har tiltrådt denne form. Det er udmærket, og det er vel forståeligt, at de var angst for, hvad der kunne ske, hvis man løftede det ud af den egentlig statslige regie, at de da kunne komme i vanskeligheder. Men det kan ikke være det afgørende i denne sag, hvor det afgørende må være, at vi får en lufthavn, som virkelig kan fungere og svare til de investeringer, vi sætter i det. Og det er her, vi har vore store tvivl, bl. a. når vi tænker på, hvordan DSB er placeret. Vi ved, det er DSB, det har måttet gå ud over, når man har skullet spare, så vi må sige, at sporene skræmmer, ikke mindst på et tidspunkt, hvor vi kan se at der skal spares adskilligt i de kommende år, indtil vi får vor økonomi bragt nogenlunde i balance. Vi ved, at DSB i øjeblikket burde have haft væsentlig flere bevillinger, for at de investeringer, der er gjort i disse anlæg, kan få en større nyttevirkning. Hvis vi ikke snart giver DSB bedre økonomiske vilkår, tvivler jeg på, at det er muligt at løfte dette produktionsapparat op til den styrke og den produktion,